

16.6.9

45b (משנה 2ח) → 47a (סיום הפרק)

1. **זאת תורת הנזיר** ביום מלאת ימי נזרו וביא אתו אל פתח אהל מועד: והקריב את קרבנו לה' כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים: וסל מצות סלת חלת כלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונספיהם: והקריב הפהן לפני ה' ועשה את חטאתו ואת עלתו: ואת האיל יעשה זבח שלמים לה' על סל המצות ועשה הפהן את מנחתו ואת נסכו: ונלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים: ולקח הפהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר **אמר התגלחו את נזרו**: והניף אותם הפהן תנופה לפני ה' קדש הוא לפהן על תזה התנופה ועל שוק התרומה **ואמר ישתה הנזיר יין**: זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו לה' על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו: במדבר ו, יג-כא

- I 2ח: burning the hair underneath the pot
- a ת"ק (חכמים): only תגלחת הטהרה and only when done in עזרה
 - b ר"מ: all נזירים send their hair to be burnt there *except* outside of ירושלים תגלחת הטומאה
 - c ר' יהודה: נזיר טהור: ר' יהודה sends it – whether in ירושלים or out – and נזיר טמא doesn't burn it there, regardless of where he is
- II source for process of burning – with gravy of שלמים
- a v. 1 - זבח השלמים allows for post-facto legitimacy if it was placed underneath the pot cooking the אשם (in case of נזיר (טמא) or חטאת (נזיר טהור) – since it adds the word זבח.
 - b By phrasing זבח השלמים, implies that some of the offering must be below → the gravy, which is placed on the (already shorn) hair, which is then placed underneath the pot cooking the שלמים.
- III ט: point of completion
- a while boiling or cooking the שלמים, the כהן takes the cooked forearm of the ram, one חלה and one cracker (רקיק) and places them on the palms of the נזיר and waves them
 - i חכמים: at that point, the נזיר is released from his restrictions (wine etc.)
 - 1 reason: אחר: אחר (v.1) – after a single action (נזרו)
 - ii ר"ש: as soon as any of the קרבנות have had זרה"ד, he is released
 - iii ר"א: all actions must be completed (including תגלחת) to release him
 - b רב's dictum: תנופה is indispensable
 - i version #1: only according to ר"א, since חכמים would certainly not regard it as such
 - 1 challenge: isn't it obvious that ר"א would require it?
 - 2 Answer: since in all other cases, תנופה (of מנחה) is dispensable, we would think it isn't מעכב – קמ"ל
 - 3 Challenge: opening line of v. 1 includes a נזיר without hands (can't perform תנופה)
 - (a) Block: same phrase should include a נזיר w/o hair, but ב"ה and ב"ש disagree in that case, ב"ש אינו צריך ב"ש:
 - (i) Implication: to ב"ה, he must remove hair, so hair (::palms) are indispensable
 - (b) Answer: ב"ש means "cannot repair" (as פדת ר"ר equation of ר"א's approach to toeless מצורע with ב"ש here)
 - ii Version #2: according to חכמים (to ר"א, it is patently obvious)
 - 1 Challenge: but it isn't מעכב, as per זאת תורת הנזיר – including a palm-less נזיר
 - (a) Block: should also include hair-less נזיר (as per above)
 - (b) ר"ר equation: "must...and cannot" (contra פדת ר"ר)

IV י: shaving associated with a קרבן that proves to be invalid

 - a חכמים: if any of the קרבנות are invalid; even if he brought the שלמים with wrong identification (שלא לשמן) – the תגלחת is invalid and it cancels 30 days
 - b ר"ש: whichever קרבן is invalid doesn't count, but the rest do;
 - i if any of the קרבנות were valid and he shaved, it is valid
 - 1 implication: ר"ש maintains that if a נזיר shaves over נדבה שלמי, it's valid, since the שלמים brought לשמן are valid but not reckoned for him (לא עלו לבעלים)

V יא: משנה after טומאת הנזיר דמים זריקת דמים

 - a ר"א – cancels (those offerings – but not 30 days, since ר"א maintains that after מלאת, there is never full ל' (סתירת ל' – חכמים – let him bring the rest of his קרבנות (when he becomes טהור) and complete the process
 - i story: מרים from מרים (or a תרמודאית) who was in mid-process and became טמאה - חכמים instructed her to bring the rest of her קרבנות and complete the process; i.e. the earlier קרבנות were not invalidated